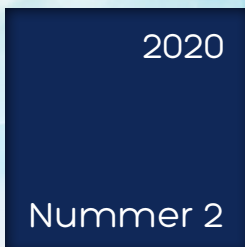

Ledenblad

2020

Nummer 2

*Jong kraaitje bungelde dagenlang
aan een hoogspanningsmast*

Ganzendames

*Wat gebeurt er met mijn huisdier
als ik er niet meer ben*

Dierenarts in beeld

Colofon

Redactie:

Debby Seubers
Marian Ubels

Bestuur:

Piet Kleingeld voorzitter
Tineke Arends penningmeester
Gerben Wilbrink algemeen bestuur
Daphne Ritzema algemeen bestuur

Manager:

André Nijdam

Ereleden:

Mevr. Bos (overleden)
Mevr. Ellerie (oprichtster)
Dhr. Jansen
Dhr. Valk (overleden)

Bezoekadres:

Vereniging Dierenambulance Groningen
Friesestraatweg 199a
9743 AC Groningen
info: (050) 5791900
spoed: (050) 5791909
www.dierenambulance-groningen.nl

Correspondentieadres:

Postbus 1392
9701 BJ Groningen

e-mail:

info@dierenambulance-groningen.nl

ING: NL32 INGB 0004 4960 73

Lidmaatschap per jaar: €16,00

Ritprijs vervoer huisdier per etmaal
(onder voorbehoud):

leden: €23,50

niet leden: €36,00

Penning hond/kat:

Leden: €4,00

Niet leden: €6,00

Duplicaatpenning

Leden: €3,00

Niet leden: €4,00

Chippen op het pand: per dier €14,00

Chippen thuis voor leden: €35,00

dat is incl. 1 chip

Chippen thuis voor niet leden: €40,00

dat is incl. 1 chip

(elk extra dier kost €14,00 bij thuis
chippen)

De registratie van de chip verloopt via het
NDG, zij vragen € 5,90 per chip.

Prijzen zijn onder voorbehoud

UITGEVER

DNB GROEP

SOCIALE EN MAATSCHAPPELIJKE PUBLICATIES

WWW.DNBGROEP.NL

DE UITGEVER IS NIET VERANTWOORDELIJK VOOR
DE INHOUD VAN DE ADVERTENTIES. NIETS UIT DE
ADVERTENTIES MAG WORDEN GEKOPIEERD EN/OF
VERSPREID ZONDER SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING
VAN DE UITGEVER.

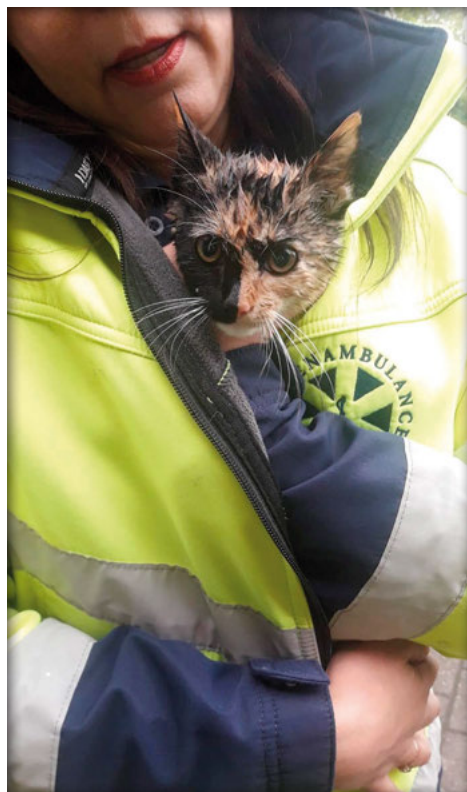

Inhoud

- 1 Colofon
- 3 Hoe gaan wij te werk
- 5 Peter aan het woord
- 8 Wilde kittens socialiseren
- 9 Dierenarts in beeld
- 10 Vaste perronbezoeker
- 13 Ganzendames
- 19 Hoe kunt u ons helpen
- 23 Jong kraaitje bungelde dagenlang
aan een hoogspanningsmast
- 28 Wat gebeurt er met mijn huisdier
als ik er niet meer ben
- 29 Korte stukjes
- 34 Leden / Donateursbon
- 35 Belangrijke telefoonnummers

Hoe gaan wij te werk

In onze ledenboekjes staan over het algemeen stukjes die gaan over katten. Dit komt omdat wij het meest te maken hebben met dit diersoort. De meldingen die bij de meldkamer binnenkomen bestaan voor een groot gedeelte uit het bekijken van katten waar volgens een melder iets mee aan de hand is. Uiteraard brengen wij normaal gesproken geen gezonde katten naar het asiel. Uitzonderingen zijn katten die een verdwaalde of bange indruk maken of katten waarvan de chip niet of verkeerd geregistreerd staan. In veel gemeenten zitten de dierenasiels vol met katten.

Jaarlijks gaat het om 35.000 katten. Vaak omdat de eigenaar niet bekend is, onder andere doordat de chip niet of verkeerd is geregistreerd.

Als een dier nergens geregistreerd staat kunnen wij in zo'n geval de kat niet achterlaten omdat wij dan niet weten of de kat daar in de buurt thuishoort of al heel lang zwerft. Er zijn ook andere situaties waarbij we dieren ophalen. Bijvoorbeeld dieren die op straat zwerven omdat ze niet meer naar binnen kunnen omdat hun baasje is overleden. Of dieren die (al dan niet moedwillig) zijn achtergelaten na een verhuizing.

Regelmatig krijgen wij van melders te horen dat een kat (die al geruime tijd daar in de buurt loopt) volgens hun echt een zwervkat is. Vaak hebben ze de kat zelf al in een buurtapp of op een Facebook pagina aangemeld, maar zonder resultaat. Het is natuurlijk vrij logisch dat als een kat bijvoorbeeld een paar straten verderop woont en helemaal niet wordt vermist, een eigenaar ook niet op Facebook kijkt of zijn kat misschien als "gevonden" op de site staat. Acht van de tien katten die volgens een melder echt geen baasje hebben, blijken wel degelijk een baasje te hebben die vaak gewoon een eind verderop woont.

We rijden dan voor niets

Rond oud & nieuw is een periode waarin er soms ineens onbekende katten miauwend over straat lopen omdat ze door de enorme knallen, bang en gedesoriënteerd zijn.

In deze periode kan het voorkomen dat ze uit angst soms weken of maanden later drie wijken verderop worden gevonden. Wij rijden op meldingen die binnenkomen over bange, zieke, slecht uitziende of verwarde katten. Of katten die echt niet meer bij een melder weggaan en alleen nog maar dáár eten en slapen. In al deze gevallen nemen we even een kijkje, mits de kat even door de melder in huis is opgesloten. Het komt namelijk te vaak voor dat de kat aan de wandel is gegaan voor wij ter plaatse zijn. We rijden dan voor niets.

Bij aankomst gaan we kijken of de kat een chip heeft, wordt er een rapport door ons opgemaakt met daarop een volledige beschrijving van het dier en er worden

foto's gemaakt. Maken ze een ongezonde indruk dan nemen we ze mee. Is er niet veel aan de hand dan doen we ze een zwerversbandje om met de tekst: "is dit een zwervkat? Zo niet, gelieve contact opnemen met de dierenambulance". Worden wij binnen een week niet gebeld en loopt het dier er nog steeds met een zwerversbandje om, dan kunnen we ervan uitgaan dat de eigenaar zijn kat in die week niet heeft gezien. Dan kan de melder contact met ons opnemen, of wij met de melder, en wordt de kat door ons naar het asiel gebracht. Voor een kat die er erg slecht uitziet maar zich niet laat benaderen kunnen wij een vangkooi plaatsen.

Tekening: Ellen Benninga

Peter aan het woord

Hoe lang werk je bij de DAG?

Toen ik in februari 2016 te horen kreeg dat ik per 1 oktober met pensioen zou gaan, na 28 jaar bij de gemeente/regionale en nationale-politie/gemeente Groningen te hebben gewerkt, gingen bij mij alle alarmbellen rinkelen. Wat te doen na 1 oktober?! Na niet al te lang nadenken en overleg met mijn vrouw, wilde ik iets gaan doen waarbij ik dieren kon helpen. De keuze viel al snel op de Dierenambulance. Tijdens één van mijn politie surveillancediensten, ben ik ergens in maart 2016 binnengestapt aan de Friesestraatweg met de vraag of zij nog medewerkers konden gebruiken.

Hier help ik collega Debby met een pas doorgespoelde, door botulisme getroffen zwaan. Door hem met zijn kontje in het water te duwen stimuleren we hem zijn ontlasting te laten lopen.

De persoon die toen panddienst had was Limahl en zijn antwoord luidde: “ja, we kunnen zeker nog personeel gebruiken”. Hij gaf mij meteen een aanmeldingsformulier die ik kon invullen. Dezelfde middag belde de manager (André) mij om een afspraak met me te maken. Tijdens mijn sollicitatiegesprek werd mij duidelijk dat het werk veel meer inhield dan alleen maar rijden op de ambulance.

Gezien mijn eerdere functie zou dit voor mij geen probleem worden volgens André. André gaf aan dat hij mij in dienst wilde nemen en wel liever vandaag dan morgen. Maar dat was toch iets te kort door de bocht want ik kon niet eerder beginnen dan 1 oktober.

Dit is inmiddels vier jaar geleden.

Heb je zelf huisdieren?

Als je kleine kinderen hebt ontkom je er niet aan. Zo zijn er in het verleden kanarie's, parkieten, hamsters en katten de revue gepasseerd. Momenteel hebben wij geen huisdieren, omdat mijn vrouw allergisch is.

Wat maakt het werk bij de dierenambulance speciaal voor jou?

Het is in grote lijnen te vergelijken met mijn vorige baan. Je weet nooit wat de volgende melding zal inhouden en wat er eventueel van jou verwacht wordt.

Kun je een voorbeeld van een mooie melding geven?

Onder andere het redden van een zwanenfamilie uit Beijum, welke mogelijk aan botulisme leed en een melding van het redden van een kat in een spouwmuur in Helpman. Ook had ik een keer een melding van een gans die ergens in Vinkhuizen vast zat op een plek waar wij zelf met geen mogelijkheid bij konden komen. In alle drie gevallen was de samenwerking met de brandweer geweldig.

Wat is er leuk aan panddiensten?

Bij panddiensten is het van groot belang dat je bij een melder doorvraagt totdat je alle informatie duidelijk op papier hebt staan en je de juiste locatie aan je collega's op de ambulance kunt doorgeven. Daarna kun je met een gerust hart verder met andere werkzaamheden. De laatste tijd draai ik eigenlijk geen

panddiensten meer. Doordat ik ook de technische dienst verzorg heb ik het de laatste periode razend druk gehad met het coronaproof maken van alle plekken, zodat al mijn collega's en ik zelf, veilig en conform de protocollen ons werk kunnen blijven doen.

Stel je wint een groot bedrag, welke droom zou je dan in vervulling laten gaan?

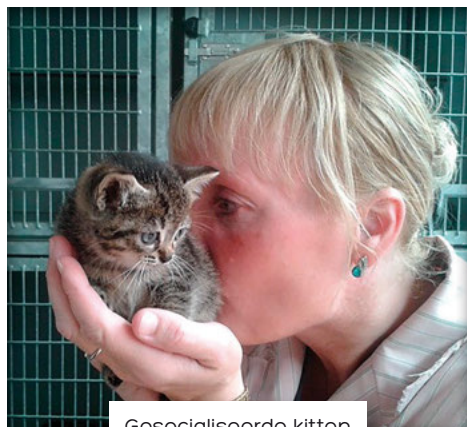
Een nieuw zomerhuis aan het Leekstermeer op dezelfde locatie als waar we nu zitten. Dit is voor ons namelijk een droomlocatie.

Aan wie geef je het stokje door en waarom?

De collega aan wie ik het stokje doorgeef is Ronald. Omdat hij al erg lang bij de Dierenambulance werkt en ik hem, met de kennis die hij bezit, hoog heb zitten.

Wilde kittens socialiseren

Hoe jonger ze worden gevangen, hoe groter de kans op socialisatie (tam maken). Zijn het al wilde kleintjes van een week of zes dan hebben ze nog nooit positieve ervaringen met mensen gehad en vinden ze bijvoorbeeld handen al doodeng.

Gesocialiseerde kitten

Het is dus van cruciaal belang dat kleintjes zo vroeg mogelijk worden blootgesteld aan het contact met mensen. Bange kittens die niet meer kunnen worden gesocialiseerd zullen voor altijd schuw en erg onzeker blijven.

De indrukken die ze in hun korte leventje buiten hebben opgedaan zijn niet te vergelijken met de geluiden die in huis voorkomen. Denk hierbij aan bijvoorbeeld een tv, kinderen, dichtslaande deuren en klusgeluiden.

Hier zal een wat oudere kitten, dat nooit gesocialiseerd is, zijn verdere leven bang voor blijven.

Ze zullen uiteindelijk mogelijk een klein beetje wennen, maar het zullen altijd bange en onzekere katten blijven. Om die reden zijn ze ook minder geliefd en worden ze minder snel geadopteerd vanuit het asiel. Hoe eerder een kleintje in contact komt met mensen (handen) hoe groter de kans op normaal gedrag. Gelukkig zijn er via het asiel pleegadressen waar alles uit de kast wordt gehaald om de wilde kleintjes te socialiseren.

Wilde kitten

Dierenarts in beeld

Lies Schuitemaker dierenarts bij
Dierenartsenpraktijk Beijum

Vanaf de vierde klas van de middelbare school wist ik dat ik dierenarts wilde worden. Thuis hadden we een herdershond Siep en ik was gek op paarden. Dat zal de bron zijn geweest van mijn duidelijke voorkeur om dierenarts te willen worden. Ik had geluk dat ik na mijn eindexamen direct ingeloot werd. Ik ging studeren aan de faculteit diergeneeskunde in Utrecht. Na mijn studie koos ik voor de gezelschapsdieren. In 1987 ben ik mijn eigen praktijk gestart in Zuidlaren. De omstandigheden waren in die tijd heel anders. Ik ben afgestudeerd als dierenarts zonder differentiatie. Nu moet je tijdens je studie

een keuze maken wat je wilt, bijvoorbeeld de richting Landbouwhuisdieren of Gezelschapsdieren. Je had bijna alleen maar éénmanspraktijken. De dierenarts woonde bij zijn/haar praktijk. Toen ik afstudeerde bestond de helft van de afgestudeerden uit mannen, de andere helft uit vrouwen. Tegenwoordig is 90 procent van de afgestudeerde dierenartsen vrouw. Vroeger was je allround dierenarts. Tegenwoordig zijn er steeds meer dierenartsspecialisten.

Mijn patiëntenadministratie bestond in het begin uit een bak met handgeschreven kaarten. De automatisering startte begin jaren negentig. De computer heeft heel veel werkgemak gegeven!

De mobiele telefoon bestond nog niet. Buiten de praktijk droeg je een pieper, die de assistente kon bellen wanneer je met spoed weer terug moest naar de praktijk.

Voor de hond had je eigenlijk maar één soort pijnstiller, tegenwoordig bestaan er vele verschillende soorten om pijn, ontsteking en koorts te bestrijden. De pijnstiller van toen mag nu zelfs vanwege de samenstelling niet meer gebruikt worden. De narcosemiddelen zijn nu een stuk verfijnder. De dieren zijn sneller bij kennis en de recovery is beter. De bijwerkingen zijn duidelijk minder.

Veel praktijken hebben in de loop der jaren gas-anesthesie gekregen, zodat het opereren nog veiliger werd.

Doorverwijs-klinieken waren er nauwelijks, alleen in Lelystad en natuurlijk faculteit diergeneeskunde in Utrecht.

Als een hond tegenwoordig een gebroken poot heeft kun je hem redelijk goed door een specialist in de buurt laten opereren.

Er zijn veel meer mogelijkheden voor nascholing voor dierenartsen en assistenten en nu in de coronatijd ook online.

Er is meer mogelijk qua onderzoek en behandeling. Bijna elke dierenartspraktijk heeft nu zijn eigen bloedanalyse-apparaat. Bovendien kan je het lichamelijk onderzoek uitbreiden met röntgen- en/of echo-, bloed-, urine- en ontlasting-onderzoek. Wanneer een dierenarts vroeger een röntgenapparaat had, dan was dat vaak een tweedehandse uit een ziekenhuis. Tegenwoordig zijn er speciaal voor de dierenartsenpraktijk ontwikkelde digitale apparaten. Vroeger moest het ontwikkelen van de foto's met de hand. Je stond dan te werken in een donkere kamer met als verlichting een speciale rode lamp. Er is dus gelukkig veel ten goede veranderd. Het is fijn om deze

ontwikkelingen te hebben meegemaakt.

Met heel veel plezier heb ik in mijn gezelschapsdierenpraktijk samen met twee assistentes gewerkt, dieren onderzocht en mogen behandelen en verder onderzoek gedaan d.m.v. bloed-, urine of röntgenonderzoek. Ook heb ik veel operaties en gebitsbehandelingen uitgevoerd. Het is veelzijdig werk en elke dag is anders. Saai is het dus nooit! Vorig jaar ben ik met mijn eigen praktijk gestopt. Na ruim dertig jaar heb ik het verkocht. Gelukkig wordt het voortgezet als dierenartspraktijk de Hondsrug. Sindsdien ben ik vliegende keep voor meerdere praktijken in de provincie Groningen. Leuk om dat op verschillende plaatsen te doen. Ik ben blij dat ik deze kans heb gekregen want het is een mooie afsluiting vóór mijn echte pensioen. Nu kan ik mij vooral richten op het diergeneeskundige werk en ik heb meer vrije tijd!

Vaste perronbezoeker

Ruim tien jaar geleden kocht Harold een huis in Sauwerd. In de loop der jaren kwam er af en toe een schildpadpoes bij hem op visite. Nouja, niet echt op visite, want visite komt binnen en dat deed deze kat niet. Harold heeft namelijk een hond en dat weerhield de poes ervan naar binnen te wandelen. Harold was niet de enige die af en toe bezoek kreeg van het mormeltje. Arie, ook woonachtig in Sauwerd, kreeg ook af en toe bezoek van het katje. Arie en Harold begonnen

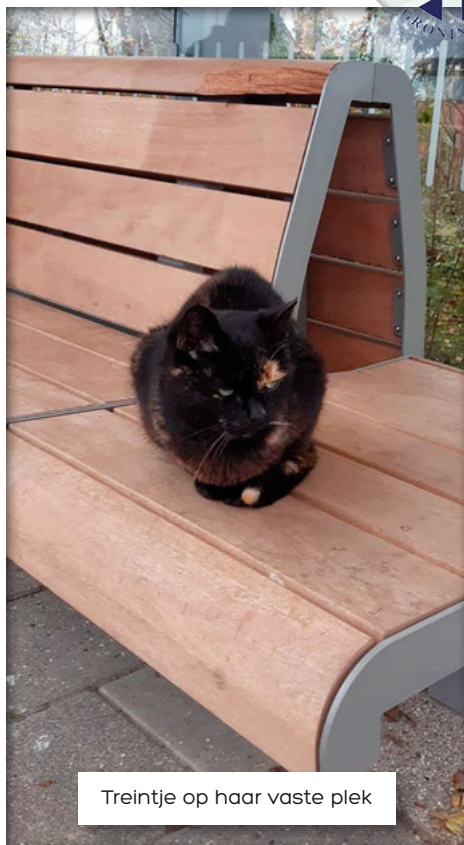
zich af te vragen waar deze graag geziene gast eigenlijk thuishoorde. Na enig speurwerk kwamen ze erachter dat poezenbeest woonde bij een wat oudere man, woonachtig langs het spoor tussen Adorp en Sauwerd. De kat had dus drie adresjes waar ze zich regelmatig liet zien. Het scheen dat ze haar hele leventje al meer een buiten- dan een binnenkat was. Overdag altijd de hort op om vervolgens 's avonds het schuurtje te betreden en in haar mandje te ploffen.

De eerste eigenaar werd in de loop der tijd minder mobiel en dat voelde het beestje waarschijnlijk min of meer aan. Steeds vaker liet ze zich zien bij Harold en Arie. Inmiddels zijn beide heren eigenaar en verzorger geworden van deze poes.

Ze was al vier dagen zoek

Jaren geleden is deze poes een keer gevonden op het perron bij het hoofdstation in Groningen. Wij hebben haar daar toen weggehaald omdat ze helaas geen chip bleek te hebben. Een kat in z'n eentje op het hoofdstation is voor ons een reden haar daar weg te halen en daarom is deze kat destijds naar het asiel gebracht. In de periode dat dit katje in het asiel zat bleek Harold haar erg te missen. Hij was al vier dagen naar haar op zoek en besloot het asiel te bellen met de vraag of zijn vriendinnetje misschien bij hun was binnengebracht. Enorm opgelucht en blij was hij toen bleek dat er een poes was binnengebracht die voldeed aan de omschrijving van zijn vermiste kat. Meteen stapte Harold in zijn auto en reed naar het asiel. Daar nam hij direct het initiatief om zijn kat door de medewerker van het asiel te voorzien van een chip. En ja, bij een chipregistratie hoort ook een naam van het betreffende dier. De poes werd geregistreerd op de naam Treintje. Treintje werd in een mandje meegenomen naar huis.

In de daarop volgende jaren heeft Treintje zich nog regelmatig schuldig gemaakt aan zwart rijden. In het verleden is ze namelijk meerdere malen meegereisd in de trein om vervolgens op het hoofdstation weer uit te stappen. In de loop der jaren waren er veel

machinisten die Treintje kenden. Het is zelfs regelmatig gebeurd dat Treintje door machinisten van het hoofdstation is geplukt, waarna ze in de cabine van de trein werd gezet om haar vervolgens in Sauwerd weer op het perron los te laten.

De laatste jaren stapt Treintje niet meer in. Ze is inmiddels een jaar of 17 en heeft wat last van slijtage in haar achterpootjes. Ondanks dat ze niet meer meereist is ze nog bijna dagelijks op het perron in Sauwerd te vinden. Urenlang zit ze daar op het bankje en ontvangt ze de nodige aaitjes en knuffels van reizigers.

Ganzendames

Ons is gevraagd of we het leuk zouden vinden een stukje te schrijven voor het ledenblad.

Wij zijn Linda en Eveline van den Bossche, beter bekend als 'De Ganzendames'.

Laten we eerst vertellen hoe onze liefde voor ganzen is ontstaan.

Ganzen worden heel snel bestempeld als agressieve en boze dieren

Het is jaren geleden begonnen met één gansje bij ons in de wijk. Tijdens onze dagelijkse fietstocht troffen we een wit boerengansje aan dat helemaal alleen op een plekje in de wijk zat.

Al snel hadden we vriendschap gesloten en bezochten we haar iedere dag.

We gaven haar de naam Maartje.

Op een dag zat Maartje niet op haar vaste plekje. We belden de dierenambulance of zij misschien een gans hadden opgehaald maar dit was niet het geval.

We besloten toen de hele wijk te doorzoeken en vonden een groepje ganzen bij een vijver midden in de wijk. En ja hoor....daar had Maartje zich bij aangesloten. Later hoorden we dat de gansjes uit dit groepje haar zusjes waren. Elke dag bezochten we het groepje gansjes en al heel snel raakten we goed met ze bevriend.

Inmiddels bekommeren we ons over 172 ganzenkinderen op 15 locaties, waar we dagelijks op de fiets heengaan om ze in de gaten te houden.

We kijken of ze er allemaal zijn (we weten per locatie precies hoeveel ganzen er wonen) en of ze allemaal in orde zijn.

Een pootje bekijken dat bijna doormidden was, veroorzaakt door visdraad

Mochten we op een locatie komen en we treffen een gans aan die hulp nodig heeft, dan gaan we meteen terug naar huis, pakken de auto en rijden terug. Want een gans op de fiets vervoeren is natuurlijk niet heel handig!

Al tien jaar hebben we het beheer over deze groepen ganzen en het is nog iedere dag even leuk.

Ganzen hebben, zoals natuurlijk al wel duidelijk was, onze harten gestolen. Het zijn geweldige dieren! Ze zijn lief, zachtaardig, grappig en sociaal.

Wij zien elke gans als individu met een eigen persoonlijkheid. Ze hebben dezelfde emoties als wij en het is ook heel mooi om te zien hoe ze samenleven met hun familie.

Wanneer er bijvoorbeeld pulletjes zijn (jonge ganzen) dan voelt ieder lid van de familie zich verantwoordelijk voor de opvoeding van de kleintjes. Samen hebben ze het dan ook reuze druk en dit is heel mooi om te zien.

Maar ook wanneer er een familielid overlijdt zie je de eenheid in de groep. Samen rouwen ze om hun verloren familielid.

Wat wij soms heel jammer vinden is het feit dat sommige mensen weinig begrip of affiniteit met ganzen hebben. Ganzen worden heel snel bestempeld als agressieve en boze dieren. Onterecht wordt er vaak gezegd dat ze uit het niets aanvallen.

Als ze al aanvallen is daar een aanleiding voor. Wanneer er bijvoorbeeld pulletjes in de groep leven zullen de ganzen veel alerter en waakzamer zijn. Dit is logisch omdat de kleintjes

beschermd moeten worden. Dat doen wij mensen immers ook!

Ganzen blazen dan wel eens naar voorbijgangers, wat vervolgens de indruk wekt dat ze vals zijn en willen aanvallen. Maar wat een gans op dat moment eigenlijk alleen maar duidelijk wil maken is “wilt u alstublieft een beetje afstand houden? Wij hebben jongen en die beschermen wij”!

Wij willen niemand afdwingen om van ganzen te gaan houden maar het zou heel fijn zijn als de vooroordelen zouden minderen of stoppen.

Laat duidelijk zijn dat elke gans ons heel dierbaar is

Ganzen zijn ook heel uitbundig in hun begroetingen en dit zorgt wel eens voor grappige situaties. Zoals eerder beschreven gaan we iedere avond op de fiets bij de ganzengroepen langs.

Twee van onze vele dierbare vriendjes

Het is ons opgevallen dat ze ons op een afstand van ca. 200 meter al opmerken. Eerst dachten we dat ze onze stemmen herkenden dus om het te testen zijn we wel eens heel stil naar de plek gefietst. Maar dan nog steeds zien we bij aankomst dat de groep gakkende ganzen al rennend onderweg was richting ons. Ze hadden dus al heel goed door dat we bijna bij ze waren, ondanks dat we nog niet zicht- of hoorbaar voor ze waren. Heel bijzonder. Als de gansjes met een rotgang naar ons toe rennen worden we soms gewaarschuwd door voorbijgangers. Er wordt ons dan gezegd dat we moeten uitkijken voor de ganzen omdat ze kunnen aanvallen.

We maken dan maar meteen van de gelegenheid gebruik om uit te leggen dat we de ganzen elke dag bezoeken en dat dit hun manier is om ons te begroeten. De reacties die dan volgen zijn vaak positief en daarna kunnen ze de humor er ook wel van inzien!

Laat duidelijk zijn dat elke gans ons natuurlijk heel dierbaar is. Maar het is wel heel leuk om te constateren dat er in iedere groep altijd wel één of twee ganzen zitten die er qua karakter uitspringen of extra bijzonder zijn.

Hier volgt een voorbeeldje. In de stad aan het Wielewaalplein woont een grote groep ganzen. Ze komen allemaal naar ons toe, maar één gent (mannetjesgans) luistert echt naar zijn naam. Als we zijn naam roepen spitst hij zijn nek, kijkt hij waar we staan en komt dan dwars door de groep aangewaggeld. Dit is zo komisch om te zien. Hij blijft dan net zo lang bij ons staan totdat we weer verder gaan met onze ronde.

Ganzen hebben onze harten gestolen maar dit betekent natuurlijk niet dat we geen andere dieren helpen. Als we bij een vijver komen en er is bijvoorbeeld een zwaan, eend of meerkoet gewond, dan helpen wij deze dieren uiteraard ook.

Vaak zijn de gansjes uit de desbetreffende groep lange tijd van slag

Wij willen nu ook graag van de gelegenheid gebruik maken door iets te benoemen waar wij met regelmaat tegenaan lopen.

Loslopende honden in gebieden waar dieren leven.

Heel vaak wanneer wij bij een groep ganzen zijn, zien we het gebeuren dat eigenaren hun honden los laten lopen. We hebben zelfs wel meegemaakt dat sommige mensen hun hond er heel bewust op afsturen.

We proberen dan met de betreffende eigenaar in gesprek te gaan en verzoeken hem dan heel vriendelijk om de hond aangelijnd te houden in de gebieden waar de ganzen en andere watervogels leven. De hondeneigenaren reageren hier wisselend op.

Wij willen echt graag het verzoek doen om honden aangelijnd te houden in gebieden waar andere dieren wonen. Dit bespaard zoveel onnodig dierenleed. In de jaren dat wij bij de ganzengroepen komen hebben we al heel veel leed gezien dat is veroorzaakt door loslopende honden. Veel doodgebeten of zwaargewonde ganzen of hun pulletjes.

Uiteraard geldt dit alleen voor een eigenaar die zich ervan bewust is dat zijn hond er achteraan rent. Maar voor die eigenaren zou het goed zijn dat ze er eens bij stilstaan hoeveel stress dit oplevert in een groep wanneer er een hond doorheen rent en ook nog eens een gans te pakken krijgt.

Vaak zijn de gansjes uit de desbetreffende groep lange tijd van slag.

Het is zelfs een keer voorgekomen dat we bij een groepje ganzen waren en we zagen een mevrouw aankomen met een loslopende hond. En nog voordat we het doorhadden rende de hond op de groep ganzen af die natuurlijk niet zo snel waren. In dat groepje leefden toen ook nog twee bejaarde gansjes. Het mannetje kon niet zo snel wegkomen en kwam met zijn borstje op een scherp hekwerk terecht dat langs de vijver staat.

De mevrouw liep door en schonk geen aandacht aan hetgeen er net gebeurd was. De groep ganzen kwam gelukkig wel de vijver weer uit en ook het mannetje dat op de hekjes terecht was gekomen kwam er weer aanlopen. Maar we zagen meteen dat zijn borstje onder het bloed zat want er zat een grote diepe wond.

We hebben hem samen met zijn vrouwtje meteen naar de opvang gebracht.

De politie gaf te kennen dat wij ervan verdacht werden ganzen te hebben gestolen

Wat ook een aandachtspuntje blijft is het voeren van de ganzen, eenden en andere watervogel.

Wij geven de ganzen altijd een klein beetje gemengd zaad zodat ze tam blijven. Dit is gemakkelijker als we een gans moeten

vangen. Maar wat we nog veel te vaak zien is dat mensen de ganzen verkeerd voedsel brengen. Dit varieert van brood, tot slagroomtaart, pizza, nasi en noem maar op. Deze etenswaren zijn natuurlijk zeer ongezond en leiden tot gezondheidsproblemen. We proberen dan meestal de desbetreffende mensen te adviseren die etenswaren niet aan de dieren te geven. Heel graag willen we de mensen vragen om de ganzen en eenden helemaal geen brood of ander ongeschikt eten meer te geven. Eigenlijk is het helemaal niet nodig om te voeren. Wil je het wel doen geef dan gemengd zaad speciaal voor watervogels, fruit of sla. We maken best wat mee als je elke dag op pad bent. Wat we een paar maanden geleden meegemaakt hebben is wel hilarisch. Wij pakken bij twijfel natuurlijk wel eens ganzen op. Dit wordt uiteraard door voorbijgangers opgemerkt.

Een tijd geleden toen we weer thuiskwamen van onze route hoorden we van de buurman dat er politie bij ons thuis aan de deur was geweest. Omdat wij er niet waren had de buurman de politie gevraagd wat er aan de hand was, aangezien zij om ons huis hadden gelopen en naar binnen hadden gekeken en richting onze tuin. De politie gaf te kennen dat wij ervan verdacht werden ganzen te hebben gestolen. Om die reden wilden ze ons graag spreken. Wat ons extra verdacht maakte was het feit dat wij in onze tuin ganzen hadden staan.

De buurman hoorde hen aan en zei: “nou, mijn buurvrouwen werken bij de Dierenambulance en tevens hebben zij het beheer over de ganzen in de stad. Wanneer er wat met ze is, brengen ze de ganzen naar een opvang.

En dat er ganzen in de tuin staan dat klopt, maar dat zijn betonnen ganzenbeelden!”

Dit was genoeg aanleiding voor de agenten om ons terrein te verlaten. Soms moeten we nog smakelijk lachen om dit voorval.

We kennen de ganzen natuurlijk door en door

Wanneer er bij de meldkamer van de dierenambulance een melding binnenkomt en het betreft een gans, dan wordt deze melding naar ons doorgespeeld.

Wij worden dan gebeld, krijgen alle gegevens en gaan met de auto naar de locatie. Aangekomen op de plek bekijken we eerst snel de situatie. Omdat we al zo lang met ganzen werken weten we precies hoe ze reageren. Een eerste vereiste is zo rustig mogelijk blijven en handelen. Ganzen voelen het namelijk feilloos aan wanneer er iets staat te gebeuren.

We tellen eerst de ganzen en missen we één, dan weten we dat we moeten gaan zoeken. Een gewonde gans heeft namelijk de neiging om zich te gaan verstoppen. Maar is de gewonde gans nog wel gewoon in de groep, dan leidt één van ons de groep af en de ander vangt de desbetreffende gans.

Ter plekke bekijken we de ernst van de verwonding en daar handelen we dan naar. Is de verwonding dusdanig ernstig dat de gans niet in de groep kan blijven, nemen we deze mee en brengen hem naar opvang Stichting Akka's Ganzenparadijs in Dalen.

Is de gans weer volledig hersteld dan halen we de gans weer op en brengen deze terug naar de groep.

Maar wanneer de verwonding erg meevalt laten we hem gewoon in de groep en blijven het dagelijks in de gaten houden.

Wij, de ganzendames

We kennen de ganzen natuurlijk door en door en weten precies welk gedrag er bij welke gans hoort.

We zijn nu inmiddels ongeveer zeven jaar werkzaam bij de Dierenambulance Groningen en tien jaar bij Stichting Akka's Ganzenparadijs in Dalen.

We doen het nog altijd met veel plezier en we hopen ons werk nog heel lang te mogen voortzetten.

Hoe kunt u ons helpen

In elk ledenboekje kunt u lezen wat onze werkzaamheden zijn en waar we dus het geld van onder andere onze leden goed voor kunnen gebruiken. We hebben eigenlijk nooit aandacht besteed aan het feit dat het voor u, belasting technisch, ook aantrekkelijk kan zijn. Wij hebben een ANBI status en dat betekent dat wij geen schenk- en erfbelasting hoeven af te dragen, zo gaat uw geld volledig naar de dieren in plaats van de belastingdienst. Hieronder leggen we de verschillende opties uit.

Gewone gift

Een gewone gift is een gift die u maar één keer doet. Of een gift die u wel jaarlijks doet, maar niet in een overeenkomst hebt vastgelegd. U mag een gift aftrekken wanneer het geen verplichting is zoals bijvoorbeeld een lidmaatschap, wanneer u er niks voor terug krijgt en wanneer u kunt aantonen dat u een gift heeft gedaan. U kunt uw gift aftrekken wanneer u uw aangifte inkomstenbelasting indient, maar er geldt wel een drempel. Het drempelbedrag voor gewone giften is 1% van uw drempelinkomen met een minimum van € 60. Wat u meer hebt betaald dan dit drempelbedrag tot een maximum van 10% van uw drempelinkomen, mag u aftrekken. Het drempelinkomen is het totaal van uw inkomsten en aftrekposten in box 1, 2 en 3, maar zonder uw persoonsgebonden aftrek. Dit drempelbedrag betekent dat u uw giften eerst kan aftrekken, nadat

u het totaal bedrag van uw giften heeft verminderd met het drempelbedrag.

Hier volgt een voorbeeld:

Uw drempelinkomen is € 27.000. Het drempelbedrag is dan € 270 en het maximumbedrag € 2.700. Als u € 450 aan gewone giften geeft, berekent u uw aftrek zo:

U geeft in totaal	€ 450	
Daarvan trekt u het drempelbedrag af	€ 270	-
Dus u mag in totaal aftrekken	€ 180	

Periodieke gift

Uw gift is een periodieke gift als u aan deze drie voorwaarden voldoet:

- U geeft jaarlijks hetzelfde bedrag aan dezelfde instelling of vereniging. U mag zelf weten of u uw jaarlijkse gift in 1 keer of in meerdere keren betaalt.
- U betaalt het bedrag 5 jaar achter elkaar maar langer mag ook.
- U hebt vastgelegd wanneer uw jaarlijkse gift stopt, bijvoorbeeld na 5 jaar. Overlijdt u vóór die termijn afloopt, dan moet de jaarlijkse gift stoppen bij uw overlijden.

Voldoet uw gift aan de voorwaarden voor periodieke giften? Dan mag u het hele bedrag van de gift aftrekken.

Er geldt geen drempel en geen maximumbedrag voor periodieke giften. Op de website van de belastingdienst kunt u een overeenkomst downloaden en invullen. Zelf hebben wij deze nog niet maar we zijn ermee bezig om een eigen overeenkomst te maken en deze op onze website te plaatsen.

Nalaten via een testament

Ook na uw overlijden kunt u ons werk blijven steunen. Als u dit overweegt kunt u het beste contact opnemen met een notaris. Hij kan u exact uitleggen hoe het allemaal in zijn werk gaat. Wanneer u dit overweegt te doen, zijn er in het kort drie manieren om dit te doen.

- In het testament kunt u een legaat nalaten, dat wil zeggen dat u een deel van uw geld, uw huis, uw

waardevolle spullen of aandelen nalaat. Hierin kunt u zelf aangeven of het om een vast bedrag moet gaan of om een bepaald percentage.

- U kunt ons benoemen als mede erfgenaam, uw erfenis wordt dan gedeeld met andere erfgenamen.
- U kunt ons ook benoemen als enige erfgenaam.

Doordat wij geen erfbelasting hoeven af te dragen, kunnen wij uw bijdrage volledig aan de dieren besteden.

Heeft u vragen naar aanleiding van het bovenstaande of heeft u hulp nodig bij het invullen van de formulieren dan mag u mailen naar:

administratie@
dierenambulance-groningen.nl

Bron: website Belastingdienst

Jong kraaitje bungelde dagenlang aan een hoogspanningsmast

Een oplettende man, woonachtig in het Europapark, belde naar de meldkamer en deed zijn verhaal.

Vanuit zijn flat had hij zicht op een hoogspanningsmast. Al twee dagen viel het hem op dat er boven in de mast iets zwarts wapperde en hij dacht dat het een stuk plastic was. De tweede dag begon hij te twijfelen of het wel een stuk plastic was en haalde zijn verrekijker tevoorschijn.

Tot zijn schrik bungelde daar een zwarte, jonge kraai. Hij merkte op dat de ouders steeds om hem heen vlogen, en dat het jong achter zijn ouders aan wilde vliegen, maar dat het hem niet lukte. Hij werd tegengehouden door iets. De ouders vlogen steeds af en aan om het kleintje te voeden. Dat bleek achteraf ook zijn redding te zijn geweest.

Er werd contact opgenomen met Geert

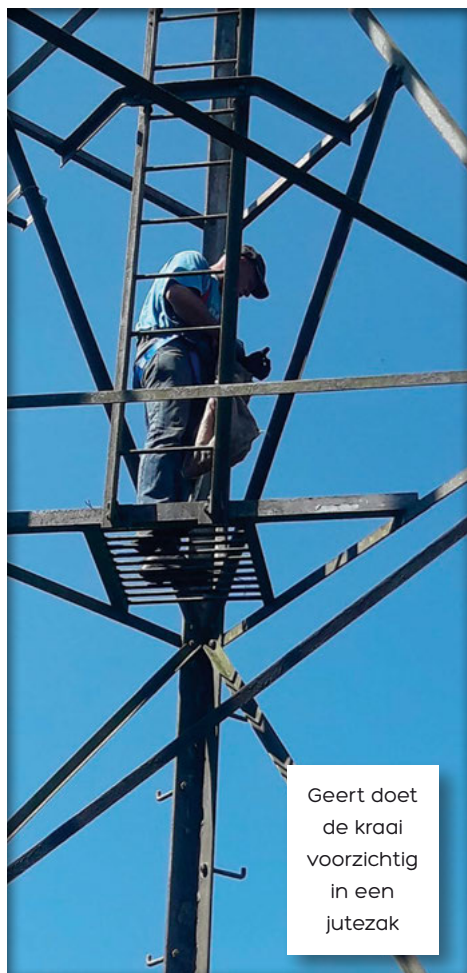
De meldkamer stuurde Leonie J. en Suus meteen die kant op. Ter plaatse werd door de verrekijker het stompertje opgemerkt. De brandweer was al gebeld met de vraag of zij iets voor ons konden betekenen, maar dit was te hoog voor hun hoogwerker.

En nu? Wie moest er worden ingeschakeld? Wie was eigenlijk de eigenaar van deze hoogspanningsmast? En kon deze eigenaar überhaupt wel helpen? Achter de schermen werd van alles uitgezocht. Voor Leonie J. en Suus was het heel frustrerend om geen hulp te kunnen bieden aan het bungelende beestje. Onze manager had ondertussen een ingeving gekregen en had inmiddels al een vriend benaderd die op zijn beurt weer iemand kende, die voor zijn beroep vaak in hoge gevaartes moest klimmen. Er werd contact opgenomen met deze man, genaamd Geert Boon uit Wagenborgen. Geert is jarenlang kraanmachinist geweest.

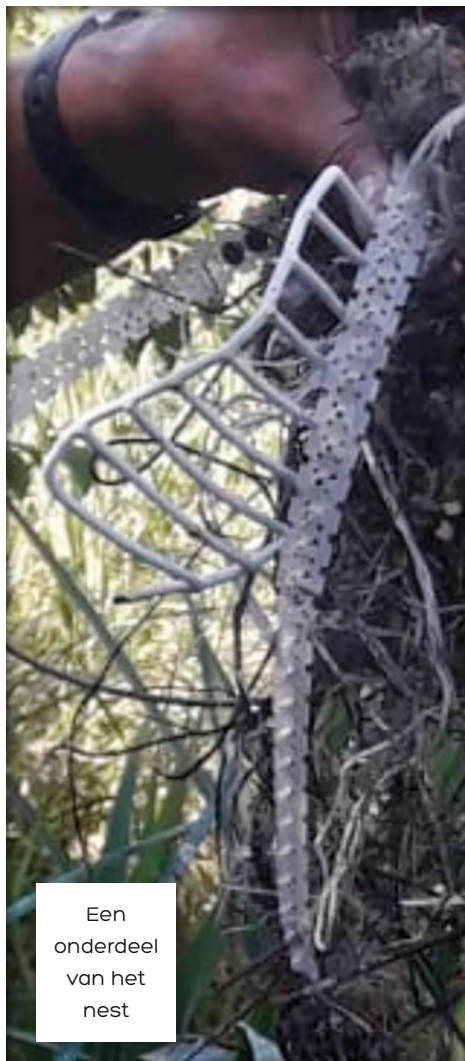
Het
kraaitje
bungelde
in deze
mast

(Tegenwoordig is Geert Boon Consultancy gevestigd in Wagenborgen en is hij actief in drie branches waaronder beheer en exploitatie van transportnetten voor elektriciteit, aardgas en warm water. Het bouwen van kracht- en warmtecentrales, het boren van putten voor energie, water en warmte. Tevens houdt hij zich bezig met het installeren van energie, warmte- en watersystemen.)

Geert doet de kraai voorzichtig in een jutezak

Nadat Geert wat praktische vragen over de gehele situatie had gesteld gaf hij meteen aan te willen helpen. Helaas was het intussen al behoorlijk schemerig geworden en de duisternis zou niet lang op zich laten wachten. Om veilig te werk te kunnen gaan werd het om die reden doorgeschoven naar de volgende ochtend.

Een onderdeel van het nest

De volgende dag stonden collega's Peter en Patries op het afgesproken tijdstip op de plek waar ze elkaar zouden ontmoeten. Geert trof ter plaatse de nodige voorzorgs- en veiligheidsmaatregelen. Zo werd onder andere de klimgordel omgedaan waar ook een jutezak aan vast werd geknoopt.

Hoe hebben de ouders dat naar boven kunnen krijgen

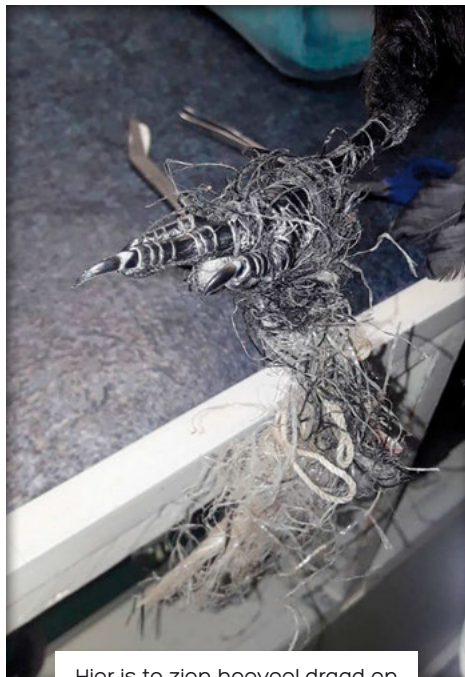
De operatie ging van start. De eerste paar meters naar boven werden afgelegd via de spijlen aan de buitenkant van de mast. Vervolgens klom Geert via een gezeekerde lijn een heel stuk naar boven om uiteindelijk over te stappen naar het platform waar het nest zich bevond. Omringd door rondvliegende familieleden die het kraaitje wilden beschermen pakte Geert voorzichtig het kleintje in zijn handen. Hij was nog behoorlijk actief. Het pootje zat verstrikt in meerdere stukken touw dat de ouders in het nest hadden geknutseld. Nou was er hier trouwens niet echt sprake van een 'nest'. Het was een bij elkaar geraapt zootje. Het bestond maar uit enkele takjes en voornamelijk veel stukken verschillende soorten touw plus een vreemd ijzeren 'iets'. Bij dat laatste vroegen we ons af hoe de ouders dat naar boven hadden kunnen krijgen.

Geert knipte het draad door en het patiëntje werd voorzichtig in de jutezak gedaan. Al het overgebleven nestmateriaal, dat mogelijk in de toekomst wederom de nodige ellende zou kunnen veroorzaken, werd door hem naar beneden gegooid. De collega's die op de begane grond stonden deden alles in een zak. De actie was geslaagd. Peter en Patries bedankten Geert

die op zijn beurt aangaf dat we in dit soort situaties altijd een beroep op hem konden doen. Hoe geweldig was dat!

Behoorlijk wat geluid vanuit het kooitje

Snel reden de collega's retour pand. Daar werd in alle rust het patiëntje onderzocht en de restanten draad verwijderd. Waar we heel bang voor waren bleek gelukkig niet het geval te zijn. Hoe verstrikt het pootje ook in het touw had gezeten, er was geen sprake van een afgestorven pootje. Doordat de ouders hem toch meerdere malen per dag hadden voorzien van voedsel was hij goed op gewicht.

Hier is te zien hoeveel draad en touw er om het pootje zat

Na twee dagen te hebben gehangen en gesparteld kozen we er voor om hem een nachtje bij ons te laten logeren zodat hij in alle rust kon bijkomen. De volgende dag zijn de collega's naar precies dezelfde locatie gereden en hebben het jong (wat al wel de leeftijd had om uit te vliegen) losgelaten. Collega Jeffrey had de eer het jong vrij te laten en zette de kooi op de grond. Het beestje produceerde behoorlijk wat geluid vanuit zijn kooitje waardoor er in een mum van tijd allemaal kraaien neerstreken op de rand van een gebouw. Jeffrey opende het kooitje, nam de kraai in zijn handen en zette het beestje op de grond. Ietwat onwennig hipte hij weg. Hij fladderde wat met zijn vleugels, vloog een stukje en daalde neer. Hij steeg weer op, vloog nu een heel stuk verder en streek weer neer. Het was prachtig om te zien hoe het kleintje reageerde op de geluiden die kwamen uit de keeltjes van de volwassenen. Een paar kraaien lieten zich van het dak vallen en bleven halverwege hun vrije val in de lucht zweven. Het kleintje pikte dit op en vloog er naartoe. Meteen daarna

Jeffrey haalt de jonge kraai uit de mand

lieten de volwassenen zien hoe hij naar boven moest vliegen naar een plek waar het veilig was. We konden tijdens het opstijgen zien wie onze ietwat onwennige dondersteen was, maar hij deed het heel goed en is uiteindelijk keurig op het dak terecht gekomen.

Wat gebeurt er met mijn huisdier als ik er niet meer ben

De vaste lezers van ons ledenboekje zullen misschien denken: hé, dit heb ik al eens gelezen. Dat klopt ook maar we willen het nogmaals onder de aandacht brengen. We realiseren ons dat het geen makkelijk onderwerp is om over na te denken laat staan om erover te praten. Daarbij komt dat veel mensen denken: Ach, dat komt nog wel maar we hoeven niet uit te leggen dat alles maar betrekkelijk is.

Inmiddels weten de meeste huisdiereigenaren welke opties er zijn wanneer een huisdier komt te overlijden en welke rol wij hierin voor u kunnen betekenen. Maar wat gebeurt er met uw huisdier als u er, om welke reden dan ook, niet meer voor kunt zorgen. Wat als u langdurig ziek wordt, naar een verzorgingstehuis moet of in het ergste geval als u komt te overlijden? Het is dan wel bekend wat er met de spullen en het huis moet gebeuren maar voor de dieren is er vaak niets geregeld. Er zijn natuurlijk altijd mensen die denken: wie dan leeft, wie dan zorgt maar is dat wel zo eerlijk naar uw huisdier toe? Uw dier waar u jarenlang voor hebt gezorgd, maar die er ook altijd voor u was toen u het moeilijk had?

Regelmatig worden wij gebeld met de vraag of wij een huisdier kunnen ophalen omdat de eigenaar is overleden. Nabestaanden hebben vaak geen idee wat er met het diertje moet gebeuren en verwachten van ons dat wij dat dan wel weten. Wij kunnen altijd een dier

vervoeren maar dan moet er wel eerst geregeld zijn waar het dier heen moet. Wij raden diegene dan aan om contact op te nemen met het asiel of een ander opvangadres waar ze afstand van het dier kunnen doen. Met wat “geluk” kan het dier daar dezelfde dag nog terecht maar voor hetzelfde geld moet hij eerst elders verblijven voordat hij in het asiel terecht kan. Er is meestal wel iemand binnen de familie of vriendenkring die een paar dagen voor hem kan zorgen maar het diertje moet dan toch weer weg vanwege tijdgebrek of omdat het simpelweg niet gepland is.

De nabestaanden hebben vaak al meer dan genoeg aan hun hoofd en kunnen het als last zien om óók nog eens alles voor een dier te moeten regelen. Een dier waar zij nooit voor gekozen hebben, u wel. Maar denkt u ook eens aan het dier. Het dier is zijn baasje kwijt, kan niet in zijn vertrouwde omgeving blijven en als hij eindelijk het idee heeft dat hij tot rust kan komen moet hij weer verhuizen. Dieren krijgen veel meer mee dan wij denken en voelen ook verdriet en gemis. Juist wanneer hun baasje er niet meer is hebben ze behoefte aan stabiliteit, afleiding, liefde en aandacht, maar ook een plekje waar ze tot rust kunnen komen en kunnen wennen aan de nieuwe situatie.

Als huisdiereigenaar kunt u het allemaal wat makkelijker maken door er in ieder geval over te praten met iemand die u vertrouwd.

U kunt alleen of samen met iemand bepaalde zaken op papier zetten en het eventueel vast laten leggen bij een notaris. Is het geen prettig idee dat u weet dat er

voor uw dier wordt gezorgd op de manier waarvoor u heeft gekozen, ook al kunt u die zorg zelf niet meer bieden.

Korte stukjes

Een dier dat is gechipt moet óók worden geregistreerd. Is een dier niet geregistreerd dan heeft de ingebrachte chip geen functie. Heeft u een ander telefoonnummer of bent u verhuisd, verander dan ook uw adresgegevens bij de databank.

Op het stuk tussen de Plataanbrug en de Pleiadenbrug liep al maandenlang een ree in haar eentje. Nu weten we dat er bij het Selwerderhof meerdere reeën lopen dus was de kans groot dat dit reetje daarbij hoorde. Maar we vroegen ons af waarom zij zich niet bij de rest van de groep voegde. Regelmatig ontvingen we telefoontjes van mensen die haar zagen lopen. Na verloop van tijd is er door collega Limahl eens goed gekeken of het dier zich op de locatie kon redden, dat bleek zo te zijn. Ze had een vrij groot gebied waar ze zich kon verplaatsen. Een gebied waar ze kon grazen en waar ze kon drinken uit het Reitdiep. Ondanks het feit dat ze zich prima kon redden wilden we heel graag dat ze na al die maanden weer terug kon naar haar eigen territorium en soortgenoten.

Maar een gezonde ree vang je niet zomaar. Verdoven was geen optie omdat er een tijd overheen gaat eer het middel is ingewerkt. Bij een schuw dier dat vol adrenaline zit duurt het nog langer waardoor er

een gevaar zou bestaan dat het reetje in paniek zou raken en in het Reitdiep zou vallen. Toen zijn we toch voor een tweede keer gaan kijken, maar nu vanaf de Plataanbrug. Wij ontdekten toen dat er vlakbij de brug een groenstrook lag dat gedeeltelijk bestond uit alleen maar bramenstruiken. Het ging om een stuk van ongeveer drie bij negen meter dat volledig was dichtgegroeid. Er had een pad gelegen, dat was nog te zien. Maar het reetje kon daar nu op geen enkele manier meer langs. Dus besloten twee collega's op een vrije dag maar eens de handen uit de mouwen te steken. Binnen een paar uur hadden ze weer een pad weten te creëren door heel wat takken weg te knippen. Als het reetje zou willen zou ze zich nu bij de rest kunnen voegen.

Leonie J.
druk bezig
met het
verwijderen
van takken

Is uw binnenkat (een kat die normaal gesproken nooit buiten komt) ontsnapt? Binnenkatten zijn, als ze voor het eerst buiten komen, gedesoriënteerd en bang. Weet dat een binnenkat vaak de eerste dagen dicht bij huis te vinden is mits er voer staat! Waar voer is, verblijft de kat. Staat er geen voer dan zullen ze, om te overleven, gaan zwerven op zoek naar voedsel.

Is uw huisdier vermist en belt u naar de meldkamer voor een vermissing? Zorg dat u foto's bij de hand hebt, om samen met ons uw huisdier zo goed mogelijk te omschrijven qua kleur en tekening.

We kregen een tijd geleden een melding binnen van een man die bezig was glas in de glasbak te gooien. Bij de eerste fles die op de bodem terecht kwam hoorde de man een kat mauwen. Niet één keer, maar meerdere malen. De tas met daarin de rest van het glaswerk werd aan de zijkant van de glasbak geplaatst waarna hij direct contact opnam met onze meldkamer. Twee collega's werden meteen naar de locatie gestuurd. Ter plaatse werd eerst door ons in de glasbak gekeken met behulp van een zaklamp. Maar aan beide zijkanten van de bak liep het onder de grond nog een stuk door. De glasbak moest met een sleutel worden opengemaakt die wij niet in ons bezit hadden. We namen contact op met de gemeente. We kregen te horen dat alle medewerkers naar huis waren. Uiteindelijk heeft de receptioniste iemand te pakken gekregen die al onderweg was naar huis. Deze aardige jongeman is buiten werktijd naar ons toe gereden om de glasbak te openen. Na goed

spuurwerk bleek er geen kat in de bak te zitten. Gelukkig! Wij vermoeden zelf dat er mogelijk een eindje verderop een kat onder een auto heeft zitten mauwen voor een beetje aandacht. In de bak zat in ieder geval geen kat. Als je dit leest jongeman, nogmaals dank voor het helpen. We gingen nu tenminste met een rustig gevoel weg.

De aardige jonge man maakt met een sleutel de glasbak open

Geef géén meldingen van zieke, gewonde of dode dieren door via onze Facebookpagina, maar bel naar de meldkamer.

Overweegt u een huisdier aan te schaffen? Mogelijk is het voor u een optie om een asiendier ontzettend gelukkig te maken? Zij verlangen vaak al zo lang naar een beetje geluk. Kijk dan alstublieft eens op de site van de dierenbescherming: 'ik zoek baas'.

Tijdens ons werk komt het af en toe voor dat onze kleding er na onze dienst anders uitziet dan op het moment van vertrek. (Zie foto's).

had aangetrokken om het water in te gaan. Zelf zou ze namelijk niet het water uit kunnen komen aangezien haar vacht was volgezogen met slootwater. Inmiddels was de hele schapenfamilie nieuwsgierig naar het spektakel gelopen. Het is Marcel en Roelf na veel gezwoeeg en geploeter gelukt het beestje op het droge te krijgen.

Soms heeft een dier gewoon heel veel mazzel dat er een medewerker van ons toevallig een zwembroek in zijn tas heeft tijdens zijn dienst. Onze collega Roelf zou na zijn dienst nog met een paar vrienden gaan zwemmen en om die reden had hij een zwembroek bij zich. Roelf was niet de enige die tijdens de enorme hittegolf verkoeling zocht. Ergens langs de Eemshavenweg was een schaap in het water gestapt. Bij aankomst bleek het beestje totaal niet in paniek te zijn en ze was nog lang niet van plan om zelf het water uit te gaan. Ze stond met alle vier haar pootjes in de brede sloot en was totaal niet onder de indruk van de collega's Marcel en Roelf. Smakkend op een paar grassprietten was ze Roelf aan het observeren die zijn zwembroek

Ons Roelfke
in zijn
zwembroek

Uiteraard staan wij mensen niet altijd stil bij voorwerpen die een gevaar kunnen opleveren voor dieren. Helaas is dit egeltje in een voetbalnet verstrikt geraakt en heeft zich er niet uit weten te redden. Tegen de tijd dat het beestje werd opgemerkt was het helaas overleden.

Er kwam een melding binnen dat Er vlakbij de Tasmantoren vier moederloze eendenkuikens zwommen. Bij aankomst bleek dat de kleintjes in een watertje dobberden tussen twee sluizen in. De moeder was wel degelijk aanwezig maar zat in het naastgelegen kanaal. Uiteraard was het haar bedoeling de kleintjes bij zich te krijgen, maar het lukte niet. Ze waren nog maar een paar dagen oud en eendjes kunnen pas met een maand of twee zelf vliegen. Al vrij snel werd duidelijk dat wij er zelf niet bij konden komen. De kade was dusdanig hoog dat de eendjes onbereikbaar waren voor onze netten. Ook als de kade minder hoog zou zijn zouden de kleintjes alle kanten opschieten.

Twee kameraden peddelden richting een kleintje

Drie jonge mannen, die gezellig in de achtertuin een biertje dronken, kwamen polshoogte nemen. Na wat uitleg waren ze erg begaan met het jonge grut. Ze kwamen met een idee. Ze hadden namelijk een kano in hun tuin liggen die mogelijk gebruikt kon worden bij de reddingsactie. De kano werd opgehaald en voorzien van touwen aan de voor- en achterkant. De kano werd aan een touw richting een trapje getrokken en twee van de drie kameraden namen plaats in het wiebelige ding. Zij hadden ervaring met kanoën en wij niet. Als wij er zelf in waren gaan zitten hadden de mannen niet alleen vier kuikentjes moeten redden. Voor de kleintjes was het oranje gevaarte best heel eng en dus zwommen ze meteen naar de overkant. De netten werden door ons aangegeven (fijn dat wij óók nog iets konden doen). Het had nogal wat voeten in de aarde want ze zwommen van hot naar her. Na drie kwartier waren ze alle vier veilig gesteld. Meteen renden we met het mandje naar het naastgelegen kanaal waar de moeder onrustig heen en weer zwom. De deksel werd geopend en de kleintjes renden bijna over het water.

Het laatste pluizenbolletje was ook gevangen

Dit was weer een geslaagde actie.

Ganzen, zwanen, reeën en meerdere diersoorten zijn niet opgewassen tegen de snelheid waarmee een hond op ze afkomt. Zo krijgen we regelmatig slachtoffers binnen die zwaargewond zijn geraakt doordat een hond ze te grazen heeft genomen. Wat ganzen betreft zijn de locaties Boerhavelaan, Noorderplantsoen en Stadspark niet altijd veilig voor ze. Op die plekken denken ganzen veilig te zijn, maar regelmatig worden de stumpers gepakt door honden. Zo oneerlijk en triest.

Het lijkt elk jaar toe te nemen, kittens. Ze schieten als paddenstoeltjes uit de lucht. Tamme kleintjes, doodzieke kleintjes maar vooral wilde, schuwe kleintjes. Wat hebben we er afgelopen jaar veel werk van gehad. Ontzettend veel heen en weer rijden om vangkooien te checken of er een kleintje in zit, en veel regelwerk met melders. Met name buiten de stad, op het platteland, rondom boerderijen of op afgelegen parkeerplaatsen. Zo ontzettend veel hulpeloze kleintjes. Wat gebeurt het toch nog vaak dat onder andere katten die op boerderijen worden gehouden niet worden gecasteerd en/ of gesteriliseerd. Dit zijn vaak katten die zichzelf in leven houden door het eten van onder andere muizen. Deze katten worden vaak ook gehouden om die reden, namelijk om een muizenplaag te voorkomen. Als deze katten jongen krijgen gaan veel eigenaren er vanuit dat ook dat kleine grut wel weer groot wordt. Maar dit is lang niet altijd het geval. Wij rijden zo vaak op zieke kleintjes met snotneusjes, en de oogjes compleet dicht van de etter. Of zeer verzwakte kleintjes die volledig zijn leeggezogen door de vlooiën waardoor bloedarmoede is ontstaan. Als deze diertjes niet worden geholpen, sterven ze een langzame pijnlijke dood. Het castreren en steriliseren zou al zoveel leed voorkomen.

Kitten met niesziekte

Leden / Donateursbon

Deze bon kunt u ingevuld opsturen naar:

Dierenambulance Groningen
Antwoordnummer 750
9700 WB Groningen

(postzegel niet nodig, wel welkom)

- ☐ Ja, ik wil lid worden voor € 16,00 per jaar
- ☐ Ja, ik wil graag een eenmalige gift storten van €
- ☐ Ik wacht met het storten van mijn donatie/lidmaatschapsgeld tot ik een acceptgirokaart heb ontvangen

Uw gegevens:

naam

adres

postcode

plaats

e-mailadres

telefoonnummer

handtekening

Belangrijke telefoonnummers

Dierenartsen

Dierenarts Haren	Nieuwlandsweg 1	Haren	050- 5350262 bgg. 06- 22910147
DAP Ommelanden	BSF von Suttnerstraat 7 Hoofdweg 112a	Groningen Eelde	050- 5265774 050- 3095305
DAP van Stad tot Wad	Molenweg 6 Noorddijkerweg 26a Damsterdiep 315 (praxis)	Bedum Groningen Groningen	050- 3014260 050- 5416070 050- 2050160 (trimsalon)
	Wijmersweg 13 Schoolstraat 16	Loppersum Uithuizen	0596- 518222 0595- 434255
De Vries	Pasop 6	Midwolde	0594- 510010
Dierenarts/ Dierenziekenhuis Groningen	Vechtstraat 74 Kraneweg 62	Groningen Groningen	050- 5263255 050- 3120953
Dierenartsen Noorderplantsoen	Boteringesingel 8	Groningen	050- 3181418
DAP Noord-West-Groningen	Lombok 27 Valge 1	Winsum Leens	0595-441800 0595- 441800
Dierenkliniek Eikenlaan	Elzenlaan 2-2 en 2-3	Groningen	050- 5774805
Diergeneeskundig Centrum Hopmans	De Verbetering 8 Groene Zoom 2	Groningen Roden	050- 5015500 050- 5015500
Dierenartsenpraktijk Peize	Hoofdstraat 9	Peize	050- 5032434
Dierengeneeskundig Centrum Paterswoldseweg	Paterswoldseweg 306 Zuiderweg 22	Groningen Groningen	050- 5252697 050- 5530310
Dierenartsenpraktijk Beijum	Doombosheerd 22	Groningen	050- 5410740
Dierenartsenpraktijk Lewenborg	Rijksweg 129	Groningen	050- 5417741
Dierenarts Reitdiep	Reitdiephaven 352	Groningen	050- 8700030 bgg. 0594- 501280

Dierenartsenpraktijk Ezinge

Van Swinderenweg 14 Ezinge 0594-853635
/ 06-20148806

Kattenkliniek

van Lenneplaan 15 Groningen 050-8531899

Stichting Maxidier

Smirnoffstraat 3 Groningen 06-30683978

Dierenartsen Centrum Euroweg Leek

Euroweg 8-1 Leek 0594- 580 440

Noorder Dierenkliniek

Hoofdstraat 12 Hoogezand 0598-383830

Hulpverlening

Dierenambulance Groningen

Friesestraatweg 199a Spoed 050- 5791909
/ Info 050- 5791900

Dierenasiel Zuidwolde

Noordwolderweg 51a Zuidwolde 088-8113565

Stichting Faunavisie Wildcare

D. Wierengastraat 21 Westernieland 0595-464210
06-51701996

Stichting Akka's Ganzenparadijs

Burgemeester ten Holteweg 47, Dalen 0524 291 773

Vogelasiel de Fûgelhelling

De Feart 1 Ureterp 0512 514 328

Stichting Schildpaddenopvang Nederland

Warmoltsstrjitte 67 Harkema 0512 729 023

Konijnenopvang Joy

06-48401006
(van 10.00 – 20.00 uur van maandag t/m zaterdag)

Konijnenopvang Marijke

Heidbuurtweg 15 Eastermar

DoeZoo insectenwereld

Wierde 17 Leens 0595-572 659

Stichting Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming

088-8113000
(van 9.00 – 17.00 uur)

Politie

0900- 8844

Amivedi

0900- 2648334

144 Red een dier

